

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság

2013/2006(INI)

21.6.2013

VÉLEMÉNY

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részéről

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

Európa újraiparosításáról a versenyképesség és a fenntarthatóság javítása érdekében
(2013/2006(INI))

A vélemény előadója: Tadeusz Cymański

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
 - tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” (COM(2011)0112) és „Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve” (COM(2011)0571) című bizottsági közleményre,
 - tekintettel az Európai Uniót vezérlő elvekre, különösen az elővigyázatosság elvére,
 - tekintettel a hetedik kutatási keretprogram energiakutatással kapcsolatos pályázati kiírásaira,
 - tekintettel „A zöld, hidrogénalapú gazdaság létrehozásáról és a harmadik ipari forradalomról Európában az elkötelezett régiókkal és városokkal, kis- és középvállalkozásokkal és civil szervezetekkel alkotott partnerség révén” című, 2007. május 22-i 16/2007. sz. írásbeli nyilatkozatára,
 - tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről szóló, 2012. március 15-i és az erőforrás-hatékony Európáról szóló, 2012. május 24-i állásfoglalásaira,
 - tekintettel a nők zöld gazdaságban játszott szerepéről szóló, 2012. szeptember 11-i állásfoglalására,
- A. mivel az Uniónak szembe kell néznie a pénzügyi, társadalmi és környezetvédelmi kihívásokkal, és mivel Európában jelenleg az energiaárak emelkedése, a nyersanyagok kimerülése, a vállalkozások áthelyezése, a piaci részesedésvesztés és a munkanélküliség emelkedése következtében kialakult válsághelyzetek vannak;
- B. mivel a legfontosabb feltörekvő gazdaságok (különösen Brazília, Oroszország, India és Kína) továbbra is gyorsan növekednek, és legtöbbjük nagyszabású iparpolitikát léptetett életbe, amely erős hangsúlyt helyez a technológiákra és az ipari innovációra, hogy behozzák a minőségi lemaradást, és a „zöldebb” termelés felé mozduljanak el;
- C. mivel az Európai Unió a környezetvédelem és az éghajlatváltozással szembeni küzdelem területén tartós eredményeket ért el;
- D. mivel az Unió az ökoinnováció és a technológiai fejlesztés előmozdítására, valamint az uniós gépjárműipar hosszú távú versenyképességének megerősítésére irányuló stratégiával rendelkezik;
- E. mivel versenyképességünk növelése és Európa újraiparosításának megalapozása érdekében új paradigmán alapuló proaktív iparpolitikára van szükség; és mivel ezen

iparpolitikán belül valamennyi – humán és természeti – erőforrás értékének helyes felmérése és ezen erőforrások fenntartható használata kell, hogy központi szerepet kapjon;

1. sajnálatának ad hangot annak kapcsán, hogy az Európai Bizottság nem tett konkrét javaslatokat a válság által sújtott, alacsony hozzáadott értékű vagy nemzetközi dömpinggel szembesülő, de az Unió számára stratégiai fontosságú ipari ágazatok megmentésére, különösen – nemzetközi versenytársainkhoz hasonlóan – a közbeszerzések útján nyújtott támogatás révén;
2. sajnálatának ad hangot annak kapcsán, hogy a Bizottság nem javasolja a mezőgazdaság és az agrár-élelmiszeripari ágazat olyan környezetbarát gyakorlatokra való átállását, amelyek figyelembe veszik az erőforrások használata miatti lehetséges összeférhetlenségeket az élelmiszertermelés és az ipari termelés között;
3. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a bizonyos ipari – különösen egészségügyi és környezetvédelmi – fejlesztések hatásával kapcsolatos független állami kutatást nem tekintik az új ágazatok fejlesztéséhez elengedhetetlen tényezőnek;
4. sajnálatának ad hangot annak kapcsán, hogy az Európai Bizottság nem erősítette meg az elővigyázatosság elve mellett elkötelezettségét az olyan technológiákat használó ágazatok tekintetében, amelyek esetében nem bizonyított a kockázatok hiánya;
5. aggodalmát fejezi ki a versenyképesség és az iparosodás terén az uniós tagállamok között mutatkozó szakadék mélyülése kapcsán; emlékeztet az új többéves pénzügyi keret, valamint a Kohéziós Alap és a „Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért” 1A. költségvetési tételhez rendelt finanszírozás közötti szinergiák fontosságára;
6. támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy Európát mint innovációért felelős vezetőt előmozdítsa a fejlesztésre és kutatásra fordított közfinanszírozás, például a Horizont 2020 forrásai hatékonyságának növelésével, és felszólítja a Bizottságot a magánfinanszírozás mértékének növelését célzó megfelelő keret előmozdítására; felszólít e tekintetben arra, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt a humántőke-teremtést magukban hordozó munkaerő-igényes ágazatokra;
7. üdvözli a Bizottság azon célját, hogy ambiciózus és fenntartható európai ipari stratégiát dolgozzon ki, amely fontos lépés lenne az európai gazdasági növekedés helyreállítása szempontjából, és hogy 20%-ra nőjön az ipari ágazat GDP-ből való részesedése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egy olyan integrált megközelítés alkalmazására, amely megfelelő válaszokat ad a legfontosabb európai – így demográfiai, erőforrás- és energia-hatékonysági, valamint éghajlat-változási – kihívásokra;
8. hangsúlyozza, hogy az európai ipari stratégiának a fenntartható és környezetbarát növekedésteremtés kulcsfontosságú területein ösztönöznie kell a befektetéseket és az innovációt, különösen azon ágazatok támogatása révén, amelyekben Európa a kutatás és fejlesztés tekintetében már vezető szerepet játszik, valamint e stratégiának támogatnia kell a minőségi munkakörülményeket a beruházásokkal érintett vállalkozásoknál;
9. üdvözli a Bizottság által a fenntartható és környezetbarát növekedésre, valamint e növekedés megalapozása és támogatása érdekében az új technológiák kifejlesztésére

helyezett hangsúlyt;

10. hangsúlyozza az innovatív technológiákba és az erőforrás-hatékony termelésbe való befektetésekben rejlő gazdasági lehetőségek teljes körű kiaknázásának fontosságát;
11. üdvözli Európa fenntartható, erőforrás- és energiahatékony gazdasággal összhangban álló ipari innováció útján való elindításának menetrendjét, és e célok elérése érdekében konkrét lépésekre szólít fel, beleértve a foglalkoztatás helyett az erőforrás-felhasználás és a szennyezés adóztatását;
12. véleménye szerint az iparpolitikának arra kell összpontosítania, hogy Európa átálljon a körkörös, fenntartható és bioalapú gazdaságra, amely tiszteletben tartja a biológiai erőforrások lépcsőzetes felhasználását és ökoszisztéma-határait; felszólít a hosszú távú, költséghatékony fejlesztési stratégiák és a fenntarthatóbb termelési és fogyasztási mintákon alapuló zöld gazdaság helyi, regionális és nemzeti szintű előmozdítására;
13. hangsúlyozza, hogy munkahely-teremtési politikáikon belül a tagállamoknak új szempontokra kell helyezniük a hangsúlyt, és ki kell aknázniuk különösen a zöld gazdaságban rejlő lehetőségeket; megjegyzi, hogy a gazdaságnak a fenti irányvonalak mentén való átalakítása növelni fogja a versenyképességet, és fontos forrásokat biztosít a munkahelyteremtéshez, ami elengedhetetlen az Unió 2020-ra kitűzött 75%-os foglalkoztatottsági célkitűzésének eléréséhez;
14. arra bátorítja a Bizottságot, hogy a régi technológiák környezetbaráttá tétele érdekében javasoljon az ULCOS-hoz (rendkívül alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó acélgyártás) hasonló megoldásokat;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a nők szerepét az ipari ágazatban;
16. hangsúlyozza, hogy az Uniónak megfelelő keretfeltételeket kell biztosítania az új befektetések ösztönzéséhez, az új technológiák bevezetésének felgyorsításához és az erőforrás-hatékonyság fokozásához; hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályoknak figyelembe kell venniük a tagállamok közötti strukturális különbségeket, megtartva ugyanakkor az egyensúlyt és minimálisra csökkentve a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi célkitűzések közötti esetleges kompromisszumokat;
17. véleménye szerint az uniós jogszabályok hozzájárulnak az innováció megerősítéséhez, miközben biztosítják a tagállamok energiafüggetlenségét; véleménye szerint ugyanakkor az éghajlat- és erőforrás-hatékonysággal kapcsolatos konkrét politikai célkitűzések hiánya akadályozza a meglévő innovatív technológiák kereskedelmi bevezetését;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki az európai ipar hosszú távú energiastratégiáját, ezzel segítve elő a megújuló energia használatára való átállást; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az iparnak a teljes energiarendszer rugalmasságának javításában játszott esetleges szerepét, ezzel előmozdítva a megújuló energiaforrások integrációját;
19. véleménye szerint az európai ipar és az egyéni fogyasztók is előnyét élveznék az olyan korszerűsített energiainfrastruktúráknak mint az intelligens energiahálózatok, amelyek segíthetik a belföldi energiapotenciál maximalizálását és a megújuló források

energiaellátásba való teljes körű bevonását;

20. hangsúlyozza a belső energiapiac minél előbbi megvalósításának fontosságát;
21. üdvözli az új információs és kommunikációs technológiákhoz kapcsolódó, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdaságra való átállási törekvéseket;
22. megállapítja, hogy sok ipari ágazatban a működési kiadások jelentős részét az energia-, nyersanyag- és ásványköltségek teszik ki; hangsúlyozza e tekintetben a diverzifikált és fenntartható energiaszerkezet fontosságát, és megállapítja, hogy az ipari stratégiának a megnövekedett energia- és erőforrás-hatékonyság által biztosított kulcsfontosságú lehetőségekre kell összpontosítania; ez magában foglalja az anyagok újrahasznosítását és újrafelhasználását, valamint a termelés és a fogyasztás szén- és anyaglábnomának csökkentését; kiemeli, hogy a Bizottság elemzése szerint ez a politika jelentős számú új munkahelyet teremtene;
23. a nyersanyagokhoz való biztos hozzáférés érdekében határozottan támogatja a Bizottság nyersanyag-diplomáciájának és egyéb kezdeményezéseknek, például az úgynevezett országokénti beszámolási kötelezettségnek a fejlesztését; ezért felszólít egy olyan nemzetközi nyersanyagforum létrehozására, amely teret biztosít a tapasztalatok megosztására, a nemzeti stratégiák ötvözésére és a készletekkel való közös gazdálkodásra, mivel mindez megfékezheti az erőforrásokért folytatott egyre élesedő küzdelmet;
24. hangsúlyozza, hogy az éghajlatbarát technológiákba való beruházások biztosítása érdekében sürgősen javítani kell az Unió szén-dioxid-piacának hatékonyságát;
25. felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb vonja be a „zöld termékeket és szolgáltatásokat” a belső piacba, a környezeti lábnyomot is beleértve;
26. hangsúlyozza, hogy olyan jogi keretre van szükség, amely megfelelő módon hívja fel a gyártók és a fogyasztók figyelmét arra, hogy mozdítsák elő az erőforrás-hatékonyságot és tegyenek lépéseket a helyreállító és körkörös gazdaság irányába; hangsúlyozza, hogy a fenntartható termeléssel és fogyasztással kapcsolatos vívmányok széttöredezettsége és korlátozott hatálya jelentette probléma kezelése érdekében egységes szerkezetbe kell foglalni a hatályos termékjogszabályokat, például a környezetbarát tervezésről (2009/125/EK) és az energiafogyasztás címkézéséről (2010/30/EU) szóló irányelvet és az ökcímekre vonatkozó rendeletet, ezzel javítva a termékek teljes életciklusra vetített környezeti teljesítményét és erőforrás-hatékonyságát;
27. véleménye szerint az európai termelés versenyképessége azon múlik, hogy Európa világszinten élen jár-e az ökológiailag hatékony áruk és termelés területén;
28. véleménye szerint Európa jövőbeli ipara csak úgy építhető fel, ha határozottan átállunk a környezetvédelmi követelményeket magukban foglaló tervezési, gyártási és szállítási módokra;
29. támogatja a tervezéssel kapcsolatos és az egyéb, nem technológiai jellegű innovációk szélesebb körű alkalmazását, mivel azok a minőségi termékek kifejlesztésének egyik legfontosabb ösztönzői, és növelik a termelékenységet és az erőforrás-hatékonyságot;

30. véleménye szerint a sikeres iparpolitikának az iparra hatást gyakorló valamennyi uniós szakpolitikát és ezzel valamennyi szempontot integrálnia kell, és arra kell összpontosítania, hogy megoldásokat találjon a nagy társadalmi kihívásokra;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy a teljes értéklánc mentén – a nyersanyagok kitermelésétől kezdve a gyártáson és a kereskedelmen át az újrahasznosításig – dolgozzon ki és tartson fenn a vállalati társadalmi felelősségvállalás megővését célzó intézkedéseket, az Unión belül és azon kívül egyaránt;
32. támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy növelje az ipari versenyképességhez és változáshoz szükséges humán tőkébe és készségekbe való befektetéseket; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az oktatási rendszer és a munkaerőpiac közötti kapcsolat javítása érdekében fokozzák az illetékes hatóságok és a szociális partnerek közötti párbeszédet; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa valamennyi polgár egész életén át tartó tanuláshoz való jogát, lehetővé téve számukra, hogy a munkával töltött életük során átképzésben vegyenek részt, ami alapvető fontosságú az innováció és a versenyképesség szempontjából;
33. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késedelem nélkül, de legkésőbb 2014-ig fogadjanak el a környezeti szempontból káros valamennyi támogatás 2020-ig való fokozatos megszüntetésére irányuló konkrét terveket, növeljék a piaci alapú eszközök alkalmazását, beleértve a foglalkoztatást terhelő helyett a környezetvédelmi adóztatásra, árképzésre és díjkötelezettségre való átállást is, valamint bővítsék a környezetbarát áruk és szolgáltatások piacait;
34. úgy véli, hogy a helyi termékeken alapuló fenntartható idegenforgalmi formák ösztönzése képes a mezőgazdasági és a kisipari tevékenységek fellendítésére, valamint a mikrovállalkozások helyi elterjedésének elősegítésére, továbbá olyan jelentős gazdasági motor, amely elősegíti a gazdasági fellendülést, ugyanakkor biztosítja a megfelelő környezetgazdálkodást, a kultúrák és a települések védelmét, valamint az erózió és földcsuszamlások megelőzését;
35. úgy véli, hogy az építőipari ágazat legfőbb prioritásaként a fenntartható építőipar és a környezetbarát tervezés általános elveinek alkalmazását kell meghatározni; ebben az összefüggésben különös értelmet kap a már meglévő épületek felújítása; ezt többek között a régi köz- és magánépületeknek a jelenlegi energiafelhasználás-csökkentési és energiahatékonysági rendelkezések szerint történő kötelező felújítására irányuló terv segítségével lehetne végrehajtani, az energiafogyasztás csökkentése érdekében.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	19.6.2013
A zárószavazás eredménye	+: 54 -: 7 0: 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sandrine Bélier, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Tadeusz Cymański, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Romana Jordan, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Christel Schaldemose, Renate Sommer, Eleni Theoharous, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Fabrizio Bertot, Bill Newton Dunn, Konrad Szymański